

(PLECS)

D'HISTÒRIA LOCAL

NÚMERO 12 • DESEMBRE 1987

País Valencià: De la història general a la història local

Certament, la història local no és nova al País Valencià; des de finals del segle passat i, en certa manera, vinculada a la Renaixença, han proliferat les monografies locals a càrrec dels benemèrits cronistes de la localitat. Una tradició historiogràfica paral·lela i al marge de la història acadèmica que es manufacturava a la Universitat. Si aquesta tenia unes preocupacions de caire més «positiu» i «científic», aquella suposava una major voluntat de divulgació i, alhora, d'exaltació d'un passat municipal gloriós. Això no obstant, cal reconèixer i valorar la seua aportació a la recerca historiogràfica amb l'exhumació documental i la localització arxivística d'unes fonts que en molts casos han desaparegut. En conseqüència, constitueix ella mateixa una eina útil per a l'historiador actual.

A hores d'ara, però, hom concep la història local des de postulats ben diferents. El caràcter crític i rigorós que caracteritza la renovació epistemològica i metodològica propugnada per les noves fornades d'historiadors, l'ha resituada dins una perspectiva més acadèmica, per bé que les excepcions no són escasses. L'àmbit local és un espai historiable que permet la conjuminació de diverses perspectives en l'observació i, alhora, proporciona una explicació històrica més completa, més «sintètica» i, per tant, més satisfactòria. Tanmateix, el caràcter novedós d'aquesta recepció i implantació a les especialitats «cronològiques» clàssiques, dificulta un balanç homogeni de la producció i en diversifica els resultats.

És així que els tres «estats de la qüestió» que componen el present dossier sobre la història local al País Valencià —que, d'altra banda, es fa present per primera vegada a les pàgines de *L'Avenç*, almenys considerat d'una manera global, i que exigiria una major atenció en el futur per part d'aquesta revista— recullen, en la seua heterogeneïtat, aquella diversitat a què hem al·ludit. Pel que fa a la història medieval, un àmbit ben propici per al desenvolupament de la història local —pel major grau d'«autonomia» de la comunitat local i per l'ampliació del camp temàtic que permet un espai plurisecular—, la reflexió ha pretès fer un repàs a la tradició historiogràfica, des de les seues vinculacions amb el regene-

racionisme fins a la circumscripció del «motiu» medieval en uns termes més justos i acadèmics que, d'altra banda, possibilitaren l'endegament d'una història local depurada. La menor dedicació de la historiografia clàssica a l'època moderna duu la reflexió per un recorregut a través dels diferents àmbits temàtics que suara s'hi han ocupat; així, els grans referents socials, econòmics, polítics i culturals hi són compilats en l'apretada síntesi de les pàgines que se n'ocupen. La contemporaneïtat més estricta ha estat a l'origen del tercer dels articles, amb una ullada, obligadament generalitzadora, a les aportacions dels darrers anys.

AGUSTÍ COLOMINES I COMPANYS

Director: Joan Fuster Sobreper. **Cap de Redacció:** Jordi Barrachina. **Consell de Redacció:** Joaquim Albareda, Jordi Andreu, Joan Camós, Xavier Dupré, Ferran Ibàñez, Miquel Gutierrez, Andreu Mayayo, Xavier Pedrals, Jordi Romeu, Antoni Simón, Lina Ubero. **Assessorament lingüístic:** Àngels Prats. **Disseny gràfic:** Josep Ramon Gómez, Pilar Villuendas. **Maquetació:** Miquel Herre.
DIPUTACIÓ DE BARCELONA / L'AVENÇ